

Arbejdsgivernes Side udtrykkeligt blev udtalt af Snedkermestrenes Repræsentant, at dette var under Forudsætning af hans Organisations Tilslutning, og at han ingen Bemyndigelse havde til at gaa ind derpaa. Naar man erindrer dette, bliver det meget forklarligt, at man fra Snedkerforbundets Side har sagt: Ja saa kunne vi ogsaa gaa med til at lade denne Overenskomst afgøre af de Arbejdere, der ere interesserede i Striden, naar den skal afgøres paa lignende Maade paa den anden Side, men vi stille os neutralt ja maaske endog fjendtligt til den.

Et andet Spørgsmaal er det, i hvilket Forhold de burde have staaet til dem, der havde konciperet og underskrevet Forhandlingerne mellem Arbejdsgiverforeningen og de samvirkende Fagforbund. Det er et Spørgsmaal, som er ganske uden for de Opgaver, som Arbejdsgiverforeningen havde at løse, det er et Spørgsmaal, som slet ikke vedrører denne Sag. Men der var altsaa formaliter og reelt aabnet Adgang for Tilslutning eller Ikke-Tilslutning, og det maatte man ogsaa give Svendene, da det var forlangt af Mestrene. Det var jo ikke saaledes, at der skulde stadfæstes, det var Udtrykket, det ærede Medlem brugte. Forholdet var dette, at de skulde give deres Tilslutning, og man tillader ikke et saadant Forbehold, undtagen man er forberedt paa, at en saadan Tilslutning kan blive nægtet. Saa kan man naturligvis gøre, hvad man vil, hvad man anser sig for berettiget til at gøre, men man har ikke Lov til at benytte dette og sige: det er Aarsagen eller Anledningen til, at jeg gør dette eller hint, fordi den anden Part paa fuld loyal Maade har benyttet det, som han har haft Ret til at benytte. Men det er jo et Spørgsmaal, om hvilket man kan sige, at hvad de enkelte Afdelinger hos Snedkerne gjorde, det maatte Snedkerforbundet som Helhed, den samlede Organisation, naturligvis ogsaa tage sin Del af Ansvaret for; der var Kamp i dette Fag, og de maatte tage Kampens Følger. Arbejdsgiverforeningen foretog saa den 2den Maj Lockout af alle Snedkerne hele Landet over. I Mellemtiden var der blevet ført Forhandlinger, man havde fra Ledelsen af de samvirkende Fagforbunds Side gjort Anstrengelser for at faa Overenskomsten vedtagen, og man gik saa til det sidste Middel, da der fra Arbejdsgivernes Side blev foretaget Lockout, man fik samtlige Hovedbestyrelser samlede, og efter en af disse vedtagne Beslutning bøjede Snedkerne i de 7 jydsk Byer sig og

vedtog Overenskomsten den 10de Maj, og dermed var jo Stridens Aarsag bortfaldet. Men under 15de Maj meddelte Arbejdsgiverforeningen de samvirkende Fagforbund, at nu var hele denne Overenskomst bortfalden, og nu opstillede man 8 ny Punkter som Betingelse for overhovedet at forhandle om en ny Overenskomst for Snedkerne. Jeg synes, at her har man et ganske tydeligt Bevis paa, at selv om Snedkernes Stilling var Anledningen, saa var den ganske sikkert ikke Aarsagen til den store Kamp. Vi svarede derpaa, at det Ultimatum, der var stillet, var Arbejderne ude af Stand til at acceptere i den Form, hvori det forelaa. Adskillige af de Punkter, der vare stillede op, erklærede vi os i øvrigt enige i, og vi sluttede med at tilbyde en Forhandling, som blev afvist af Arbejdsgiverforeningen, uden at man sagde, hvad der vilde følge derefter. Saa et Par Dage efter, den 19de Maj, meddeltes det gennem Pressen, at Arbejdsgiverforeningen havde vedtaget Lockout af henimod 30,000 Arbejdere i en hel Række af Fag, som ikke havde haft noget som helst med den da staaende Strid at gøre. Jeg tror at kunne sige, at den Trang til en Styrkeprøve, som det ærede Medlem fra Tisted talte om, var kommen til Stede hos Arbejdsgiverne, har været ganske overordentlig levende, og jeg tror at have Het til at sige, at man fra Arbejdernes Hovedorganisations Side har foretaget, hvad man var i Stand til for at kunne forhindre en saadan Konflikt. Jeg kunde ganske personlig føje til, at er der noget, jeg i denne Sag næsten fortryder, saa er det, at jeg, efter at det har vist sig, at det ikke nyttede noget at faa Snedkerne til at acceptere denne Overenskomst, var med til at anvende saa stærke Midler imod dem, som Tilfældet var. Naar jeg siger dette, er det, fordi jeg har en stærk Følelse af, at den Arbejderkrig, vi have haft i denne Sommer, var en Krig, som man fra den anden Side meget stærkt ønskede, og som man benyttede den Anledning, der her blev given, til at føre igennem. Man vilde have en Styrkeprøve, og man har jo faaet denne Styrkeprøve. De Midler, der ere anvendte under denne Kamp fra Arbejdsgivernes Side, skal jeg som sagt slet ikke karakterisere, men jeg vil i hvert Fald haabe, at naar man fremtidig taler om de Midler, som Arbejderne anvende for at naa deres Maal, taler om, at det er urigtigt at forhindre andre i at udføre Arbejde, naar de gerne ville arbejde osv., hele den Række